Stier (*alt nur* —°), *mit* गवाम् Hauptwürfel; bester unter (—°); *Bein. versch. Götter.*

वृषण *m.* Hodensack; *Du.* die Hoden.

वृषण्, °ण्यति brünstig sein.

वृषण्वन्त् mit Hengsten bespannt.

वृषण्वसु reiches Gut besitzend.

वृषत्व *u.* **वृषत्वन** *n.* Mannheit.

वृषदंशु *m.* Katze (*eig.* = *folg.*).

वृषदन्त्, *f.* °दती starkzahnig.

1. **वृषध्वज** *m.* Stierbanner.

2. **वृषध्वज** ein Stierbanner führend; *Bein. Çiva's.*

वृषन् männlich, kräftig; *Superl.* **वृषन्तम.** *m.* Mann, Hengst, Stier; *Bein. versch. Götter.*

वृषपर्वन् starkgelenkig; *m. Bein. versch. Götter, N. eines Dämons.*

वृषपाणि starkhufig.

वृषभ männlich, stark, tüchtig; *m.* Stier, gröfster, bester unter (*Gen. o.* —°).

वृषभध्वज *m.* = 2. **वृषध्वज.**

वृषभानुजा *f. Patron. der Râdhâ, T. eines Drama's.*

वृषमनस् *u.* °मन्यु männlich gesinnt, mutig.

वृषयु brünstig.

वृषल *u.* **वृषल** *m.* Männlein, Wicht, Kerl, *sp.* = Çûdra; *f.* **वृषली** gemeines *o.* Çûdra-Weib.

वृषव्रत Männer- *o.* starke Herrschaft führend.

वृषस्, °स्यति brünstig sein (*vom Weibe*).

वृषाकपि *m.* Mannaffe (*mythol. Wesen*); *Bein. versch. Götter.*

वृषाङ्क einen Stier zum Zeichen habend. *m. Bein. Çiva's.*

वृषान्न *n.* kräftige Speise.

1. **वृषाय्**, °यति regnen lassen.

2. **वृषाय्**, °यते brünstig werden, losgehen auf (*Acc., Dat. o. Loc.*).

वृषारव *m.* ein best. Tier (*eig.* wie ein Stier brüllend).

वृष्ट *s.* **वर्ष्.**

वृष्टि *u.* **वृष्टि** *f.* Regen (*auch übertr.*).

वृष्टिपात *m.* Regensturz.

वृष्टिमन्त् *u.* **वृष्टिमन्त्** regnerisch, regnend.

वृष्टिवनि *u.* °सनि Regen erlangend *o.* bringend.

वृष्णि *u.* **वृष्ण्य** mannhaft, stark; *m.* Schafbock, Widder.

वृष्ण्य = *vor. Adj.*; *n.* Manneskraft, Mut.

वृष्ण्यावन्त् manneskräftig.

वृष्य der Manneskraft (Potenz) zuträglich.

वे *m.* (*Nom.* **वेस्**) = 1. **वि.**

वेचन *n.* = **अवेचन.**

वेग *m.* Ruck, Anprall, Schwall, Drang, Ungestüm, Hast, Kraft, Wirkung.

वेगवन्त् wogend, hastig, schnell.

वेगित *u.* **वेगिन्** *dass.*

वेगोद्ग्य heftig von Wirkung.

वेङ्ग *m. Pl. N. eines Volks.*

वेङ्कट *m. N. eines Berges.*

वेट् *ein Opferausruf.*

वेट्कार *m.* der Ruf Veṭ (*r.*).

वेण *m.* Rohrarbeiter, eine best. Kaste.

वेणि *u.* **वेणी** *f.* Haarflechte.

वेणीसंहार *m. T. eines Dramas.*

वेणु *u.* **वेणु** *m.* Rohr, *bes.* Bambusrohr, Rohrstock *o.* -pfeife; *Mannsn.*

वेणुक *m.* Rohrpfeife, Flöte; *Pl. Volksn.*

वेणुमन्त् mit einem Bambusrohr versehen.

वेणुमय, *f.* **ई** aus Bambusrohr gemacht.

वेणुयव *m. Pl.* Bambussame.

वेणुयष्टि *f.* Bambusstock.

वेणुविदल *n.* gespaltenes Bambusrohr; °वैदल daraus gemacht.

वेतण्ड *m.* Elefant.

वेतन *n.* Lohn, Preis.

वेतस *m.*, **ई** *f.* Rotang (Art Rohr), Rute, Stecken.

वेतसवृत्ति wie Rohr verfahrend, geschmeidig.

वेताल *m.* Art Dämonen (*die in Leichen hausen*).

वेतालपञ्चविंशति *u.* °का *f.* die 25 Erzählungen vom Vetâla (*T. versch. Sammlungen*).

1. **वेत्तर्** *m.* Kenner, Zeuge.

2. **वेत्तर्** *m.* Heirater, Gatte.

वेत्तवे *u.* **वेत्तवै** *Dat. Inf. zu* 3. **विद्.**

वेच *m. n.* Art Rohr.